

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010094
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8314010094.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.05.2018 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti okresného prokurátora z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 11.01.2018 v celom rozsahu.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona v y s l o v u j e, že odsúdený O. S., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom O., ul. W. hrdinov č. XXXX/XX, sa v skúšobnej dobe určenej mu na 30 mesiacov pri podmienечnom odklade trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uloženého mu za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 12.05.2014 neosvedčil a nariaďuje výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre účely výkonu trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 11.01.2018 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený O. S., ktorému bol rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/21/2014-241 zo dňa 12.05.2014, právoplatným dňa 12.05.2014, uložený trest odňatia slobody na 18 mesiacov, výkon ktorého mu podmienечne odložil a určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov, sa osvedčil, pričom deklaratórne konštatoval podľa § 50 ods. 7 Tr. zákona, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor dňa 15.01.2018, ktorej dôvody predložil dodatočne. V nich najprv zrekapituloval výroky napadnutého uznesenia a poukázal na podstatu dôvodov rozhodnutia súdu spočívajúcich v tom, že odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/4/2017 zo dňa 04.01.2017 bolo pre neúmyselný trestný čin, skutok, ktorý súd právne posúdil ako prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa

§ 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona bol spáchaný z nedbanlivosti. Aj napriek tomuto záveru považuje rozhodnutie súdu o osvedčení sa ods. M. S. na nezákonné a nesprávne. Je nepochybné, že rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 1T/21/2014 bol O. S. uložený podmienечný trest odňatia slobody za skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Skúšobná doba uplynula dňa 12.11.2016. Odsúdený sa počas tejto skúšobnej doby dopustil dvoch priestupkov a to v mesiaci september 2014 a v mesiaci júl 2016, za ktoré mu bola uložená pokuta, pritom išlo o jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a v druhom prípade o priestupok podľa zákona o občianskych preukazoch. Odsúdený sa napokon počas skúšobnej doby dopustil aj prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/4/2017 zo dňa 04.01.2017. Po citácii ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že pokiaľ odsúdený M. S. počas plynutia skúšobnej doby spáchal nielen

priestupky, ale aj bol právoplatne odsúdený, tak nevedol riadny život a preto nespĺnil podmienky na vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, naopak, dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

Sťažnostný súd v prvom rade preskúmal postup konajúceho súdu, pričom zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by napadnuté uznesenie bolo nevyhnutné zrušiť. Odsúdený nebol osobne vypočutý k predmetu rozhodnutia, avšak o termíne verejného zasadnutia bol riadne a včas informovaný dorúčením upovedomenia, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, bol poučený o možnosti konať v jeho neprítomnosti a preto sa verejné zasadnutie mohlo vykonať aj bez jeho osobnej účasti.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie a o jeho výsledky mohol opierať svoje skutkové zistenia. Podľa názoru sťažnostného súdu vykonané dokazovanie nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože jeho závery, že odsúdený viedol riadny život, aj keď spáchal prečin a priestupok, nezodpovedajú ustanoveným hmotnoprávnym podmienkam.

Ods. M. S. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 12.05.2014 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba na 30 mesiacov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2014, preto skúšobná doba u ods. M. S. začala plynúť dňa 13.05.2014 a uplynula dňa 13.11.2016.

V konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1T/4/2017 bol dňa 04.01.2017 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol ods. M. S. uznaný vinným zo spáchania skutku v období školského roka od 02.09.2015 do 30.06.2016 právne kvalifikovaného ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2017, pritom výrok o vine konštatuje spáchanie prečinu z nedbanlivosti.

Okrem toho, ako na to správne poukázal aj sťažovateľ, konajúci súd mal za preukázané, že odsúdený spáchal dňa 09.09.2014 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pretože vulgárne vynadal svojmu otcovi, za čo mu bola uložená pokuta 25,- eur, a dňa 29.07.2016 mu bola uložená pokuta 9,- eur v blokovom konaní za porušenie povinnosti súvisiacich s držaním občianskeho preukazu.

Skutočnosť, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienenečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody trestný čin a aj priestupky, plynie z odpisu registra trestov a z evidencie priestupkov.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienene odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

V prvom rade bolo potrebné posúdiť, či odsúdený viedol riadny život, alebo či porušil podmienky stanovené zákonom.

Za vedenie riadneho života možno považovať iba také správanie sa, ktoré preukazuje dodržiavanie spoločenských a právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností.

Spáchanie nedbanlivostného trestného činu odsúdeným nezakladá obligatórny dôvod pre záver, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život, avšak spáchanie takéhoto trestného činu je potrebné posudzovať v kontexte s ďalšími zisteniami vo vzťahu k hodnoteniu osoby odsúdeného. Ak sa berie do úvahy skutočnosť, že odsúdený v krátkej dobe po právoplatnosti rozsudku, ktorým mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody, spáchal úmyselný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a následne počas školského roka 2015/2016 páchal nedbanlivostný prečin tým, že umožňoval svojej dcére O. vyhýbať sa povinnej školskej dochádzke, a pred skončením skúšobnej doby sa dopustil ďalšieho menej závažného priestupku tým, že porušil povinnosť chrániť občiansky preukaz, tak takéto správanie nemožno považovať za súladné so spoločenskými normami.

Aj keď z hodnotenia odsúdeného v mieste jeho pobytu, ktoré je všeobecné, nevyplýva, aby odsúdený sa mal dopustiť ešte ďalšieho protiprávneho konania, vyššie uvedené zistenie o spáchaní nedbanlivostného trestného činu a dvoch priestupkov postačuje na to, aby bol vyvodený záver, že odsúdený počas skúšobnej doby podmienkového odsúdenia nevedol riadny život. Zo spôsobu života odsúdeného je totiž zrejmé, že na dodržiavaní spoločenských noriem mu veľmi nezáleží. Vychádzajúc z týchto úvah potom sťažnostný súd vyvodil záver, že zákonné podmienky spočívajúce vo vedení riadneho života odsúdeným počas skúšobnej doby splnené neboli.

Nemožno opomenúť ani to, že u odsúdeného M. S. nejde o výkon jeho prvého podmienkového odsúdenia a teda si bol vedomý, že má viesť riadny život počas skúšobnej doby a túto podmienku porušil po uplynutí 5 mesiacov po právoplatnosti rozsudku prvýkrát. Konajúci súd odsúdenému umožnil odkladom výkonu trestu odňatia slobody v dostatočnom rozsahu preukázať, že výkon trestu nie je potrebný, a záležalo iba na správaní sa odsúdeného, či využije tento inštitút odsúdenia. Ak ho nevyužil, nesie tak následky za porušenie podmienok.

S poukázaním na uvedené zistenia a z nich plynúce závery sťažnostný súd vyhodnotil uplatňované námietky prokurátora ako opodstatnené a na podklade jeho sťažnosti zrušil napadnuté uznesenie a vo veci na základe správne zisteného skutkového stavu vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienkovom odklade výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 12.05.2014 neosvedčil a nariadil vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že počas skúšobnej doby sa viedlo proti odsúdenému trestné stíhanie pre iný trestný čin, o nariadení výkonu trestu postačovalo rozhodnúť v lehote dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zákona.

Pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený M. S. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, pretože odsúdený pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

V závere si sťažnostný súd ešte dovoľuje poznamenať, že pod vedenie riadneho života je potrebné podradiť aj plnenie uložených povinností; v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/21/2014 zo dňa 12.05.2014 bola ods. M. S. uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti G. a.s. škodu vo výške 9.387,80 eur a spoločne s inou osobou škodu vo výške 5.584,12 eur, ktorej plnenie zo strany odsúdeného konajúcim súdom preskúmané nebolo, čo by bol dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia vrátenia veci konajúcemu súdu, avšak po zistení, že ods. M. S. nesplnil zákonom stanovené podmienky uvedené v § 50 ods. 4 Tr. zákona, v merite veci rozhodol na podklade sťažnosti prokurátora.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhovel sťažnosti prokurátora. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.